

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 151/2013
30.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. А.Р., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв.Ј.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 144/12 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2313/13 од 16.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р., поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 144/12 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2313/13 од 16.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 144/12 од 25.04.2013. године окр. А.Р. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 2313/13 од 16.09.2013. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. А.Р., адв. Ј.Ћ., поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости, због повреде одредаба члана 3. став 4., члана 41. и члана 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену и другостепену одлуку и уместо кривичне санкције окривљеном изрекне васпитну меру.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, предвиђено је да у захтеву морају бити наведени разлози за подношење захтева који су прописани одредбом члана 485. став 1. ЗКП.

Одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП је општег карактера и начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. тог члана прописане су повреде закона учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом због којих окривљени, преко браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окр.А.Р. је захтев за заштиту законитости поднео због повреде одредбе члана 3. став 4. , члана 41. и члана 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела.

Наведене повреде, међутим, не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости, а осим ових разлога, у захтеву није наведен ни један други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у обиму који Законик о кривичном поступку у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреде које су предмет поднетог захтева за заштиту законитости не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев његовог браниоца оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.